

Fanger: Ved dette lovforslag sker der jo som nævnt i lovforslaget ændringer i loven på 7 punkter, og de fleste af dem drejer sig kun om en klargøring af det, der måtte være en selvfølge.

Den første ændring præciserer, at kooperative hovedforeninger, der er hjemmehørende i udlandet, men som driver virksomhed her i landet, bliver beskattet af den her udøvede virksomhed fra fast driftssted. Det har vel været meningen hele tiden, og det kan man blankt acceptere.

Den anden præciserer, at grønlandske og færøske selskaber bliver skattepligtige af virksomhed med fast driftssted i Danmark; dette er en følge af, at Grønland og Færøerne skattemæssigt behandles som udland. Forslaget er en tydeliggørelse af allerede gældende regler. Det er et spørgsmål, om man ikke efterhånden skal betragte Grønland og Færøerne på samme måde som det øvrige land også skattemæssigt; men det er jo en stor principændring at foretage.

Jeg synes, vi er på vej til at betragte dem som ligestillede, og det må vel være endemålet.

For det tredje foreslås kredsen af selskaber, der er fritaget for skat, udvidet. De almennyttige boligselskaber er i forvejen fritaget for skat, og det foreslås nu, at fritagelsen også skal omfatte disse selskabers garantifonds. Endvidere skal Arbejdsmarkedets Tillægspension og pensionskasser, der er undergivet tilsyn efter pensionskasseloven, fritages, og endelig skal finansministeren kunne fritage andre pensionskasser. Disse forslag synes meget rimelige.

For det fjerde er der forslag om særlige regler for selskaber, foreninger m. v., der ophører med at drive skattepligtig virksomhed, eller som på grund af ændring af virksomhedens formål eller reglerne om overskudsfordeling overgår fra én regel til en anden i skattelovgivningen. Når et selskab i et sådant tilfælde ophører, skal der foretages en ekstraordinær beskatning, hvorved ikke benyttede investeringsfondshenlæggelser tages til indtægt og selskabet i øvrigt skal beskattes efter loven om særlig indkomstskat, som om det var ophørt og dets formuegoder solgt til handelsværdien.

Der er noget logisk i den foreslåede bestemmelse. Hvis selskabet havde solgt sine aktiver før skattepligtsophøret, ville det

være blevet beskattet af fortjenesten, som jo ofte fremkommer ved, at selskabet over den skattepligtige indkomst de tidligere år har kunnet afskrive eller nedskrive aktiverne. Derfor er det næppe rimeligt, at det selskab, som ikke har solgt aktiverne, skal kunne opnå definitiv fritagelse for denne beskatning ved skattepligtsophøret, f. eks. hvis aktiverne afhændes kort efter dette tidspunkt.

Imidlertid må det erindres, at en sådan overgang til skattefrihed ofte står i forbindelse med, at selskabets aktier skænkes eller testes til en velgørende eller almennyttig institution, og i sådanne tilfælde kan den samlede beskatning forekomme urimelig hård. Hvis f. eks. en erhvervsdrivende driver sin virksomhed i form af et aktieselskab med ham selv som hovedaktionær og han så skænker aktiekapitalen til en velgørende institution, indtræder der en dobbeltbeskatning, idet nemlig giveren beskattes af aktiernes kursstigning i hans besiddelsestid og aktieselskabet beskattes, som om det var likvideret og havde afhændet sine aktiver, herunder goodwill, for et beløb svarende til handelsværdien. Hvis hovedaktionæren i stedet testerer aktierne til en institution, vil beskatningen blive den samme, og derudover må der betales arveafgift, som dog vil kunne nedsættes fra 30 til 10 pct.

Under disse omstændigheder må der næres alvorlig frygt for, at sådanne donationer og testationer ikke fremtidig vil finde sted og mange samfundsnyttige institutioner derfor ikke blive oprettet. Det bør derfor foreslås, at der indføres en dispensationsadgang, så der kan fritages for skat både efter selskabsskatteloven og efter loven om særlig indkomstskat, og i hvert fald bør der indføres hjemmel til at nedsætte beskatningen i disse tilfælde i lighed med den adgang til nedsættelse, som i arveafgiftsloven er hjemlet for afgift af arv til almennyttige og almenvelgørende institutioner.

For det fremte: efter de nye regler om brugsforeningers beskatning gives der et indkomstfradrag på 1¼ pct., og ligesom aktieselskabernes tilsvarende fradrag skal det naturligvis beregnes pro anno, hvad man jo måtte betragte som en selvfølge.

For det sjette foreslås reglerne om, hvor